

нового уряду. Ввечері 28 лютого, в умовах, коли революція перемогла, М. Родзянко запропонував Тимчасовому комітетові взяти на себе урядові функції. Для тимчасового керування міністерствами були скеровані комісари із членів Думи [5, с. 13–14].

Таким чином, події лютого 1917 р. в Російській імперії закінчились утворенням Тимчасового уряду, який в умовах анархії та розрухи зробить спробу повести Росію демократичним шляхом. За неповних вісім місяців існування Тимчасовий уряд пережив чимало драматичних моментів, здійснив ряд серйозних перетворень, припустився прикрих помилок і прорахунків. Він не був послідовним у своїй діяльності, як не була позбавлена зигзагів і сама епоха, у якій він діяв.

Список використаних джерел

1. Кульчицький С. Більшовицький державний переворот у листопаді 1917 року. *День*. 2020. № 205–206.
2. Кульчицький С. Російська революція 1917 року: новий погляд. Київ: Наш час, 2008. 79 с.
3. Кульчицький С. Червоний виклик. Історія комунізму в Україні від народження до його загибелі. Книга 1. Київ: Темпора, 2013. 504 с.
4. Люксембург Р., Лукач Д. Про Російську революцію / пер. з нім. Київ: Вперед, 2012. 91 с.
5. Священко З. В. Новітня історія слов'янських народів : навч. посіб.: в 2 ч. Ч. 1. (1918–1945). Умань: ПП Жовтий О. О., 2012. 470 с.

Інна Молоченко

ІНКЛЮЗИВНИЙ ТУРИЗМ ЯК УНІВЕРСАЛЬНИЙ ЗАСІБ РЕАБІЛІТАЦІЇ ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Інвалідність супроводжує життя будь-якого суспільства, і кожна держава формує соціальну та економічну політику щодо людей з інвалідністю.

Туризм як соціальний інститут сучасного суспільства не може ігнорувати проблему інвалідності і не вирішувати питання, пов'язані з інтеграцією і реабілітацією численної категорії населення. У той же час на практиці діяльність підприємств та організацій не в повній мірі спрямована на залучення туристів з інвалідністю, тим самим ізолюючи їх від повноправної участі в житті, наділяючи особливим статусом, применшуючи людську гідність. Тоді як туристичні послуги можуть при бажанні створити більш сприятливі умови для особистісного зростання цих людей. Це розуміння передбачає формування в суспільстві норм культурного плюралізму, ідей незалежного життя, що сприятиме підвищенню

можливості сфери доступності [4].

Відповідальність держави за розвиток доступного туризму зумовлюється тією роллю, яку вона відіграє в процесі залучення коштів на створення сприятливого для людей з інвалідністю середовища, що має важливе значення як для самої країни, так і для державних і регіональних структур [1].

Основними напрямками у наданні соціальних послуг людям з інвалідністю засобами інклюзивного туризму є:

- Життєзабезпечення, реабілітація та інтеграція в суспільство на основі створення рівних можливостей для самореалізації;
- Соціалізація, створення умов та допомога у входженні в соціальні групи, визначення соціальних ролей;
- Комунікація, можливість пересування в геокультурному просторі та спілкування;
- Реабілітація та рекреація, відновлення життєвих сил та здоров'я.

Варто також окреслити основні реабілітаційні форми та властивості інклюзивного туризму. Це рухова активність, яка сприяє підвищенню психічної і фізичної стійкості організму. Терапія і профілактика психосоматичних захворювань, підтримка фізичної форми і здоров'я. встановлення соціальних контактів і можливості виконувати різні соціальні ролі. Задіяння інтегративних функцій, повернення людей з інвалідністю в суспільство. виконання науково-пізнавальної функції і розширення геокультурного простору. Має екологічні властивості, що сприяють позитивному психоемоційному настрою. Має інтелектуально-виховний вплив на особистість [3].

На сьогоднішній день існує ряд певних видів туризму визначених законодавством, а саме Законом України «Про туризм» ст. 4 [6]. Але попри це, з безперервним розвитком суспільства, постійно утворюються, розвиваються та популяризуються нові його підвиди та форми. Так і з інклюзивним туризмом, включаючи його засоби до інших видів туризму, ми розширюємо можливості повноцінного життя для людей з інвалідністю. У багатьох випадках участь у таких видах туризму є частковою, тому що передбачає використання спеціального транспорту, спеціальних засобів комунікації, певної інфраструктури в готелях, на пляжах та інших об'єктах для відпочинку. Найбільш пріоритетними та вдало поєднуваними із засобами інклюзивного туризму є такі види:

1. Реабілітаційний інклюзивний туризм. Передбачає поїздки в оздоровчі заклади, спеціалізація яких передбачає лікування захворювань, що стали причиною інвалідності. Також в цю категорію входить оздоровлення людей з інвалідністю, які мають невиліковні обмеження, тобто фізична реабілітація проходить за рахунок покращення загального стану здоров'я. Сюди також входять інші види реабілітації вдало поєднані з фізичною.

2. Рекреаційний інклюзивний туризм. Становить собою систему сприятливих властивостей певного регіону. Адаптованість до яких дає можливість для відновлення сил та здоров'я людини з інвалідністю. Здебільшого це можуть бути тури для людей з інвалідністю поділені за нозологіями.

3. Спортивний інклюзивний туризм. Нерідко саме спорт дозволяє людині з інвалідністю знову відчувати смак життя і позбутися комплексу неповноцінності. Спортивний відпочинок передбачає заняття лікувальною фізкультурою, плаванням, баскетболом, настільним і великим тенісом. Для цього спортзали оснащуються спеціальним обладнанням. Спортивний інклюзивний туризм полягає в виїздах людей з інвалідністю на особливі турніри, параолімпіади і сурдоолімпіади.

4. Дитячий інклюзивний туризм. Такий вид відпочинку, передбачає виїзд дітей з інвалідністю в спеціалізовані літні табори, екскурсійні поїздки в автобусах підвищеного комфорту. Популярним видом відпочинку є реабілітаційні тури. В їх рамках проводиться оздоровлення дітей з порушенням функцій опорно-рухового апарату, проводяться процедури по профілактиці проблем з мовою, зором і слухом. З глухими і слабочуючими дітьми працюють педагоги, навчаючи їх мові жестів.

Також активно розвиваються наступні види туризму для людей з інвалідністю:

- екологічний – туризм, метою якого є ознайомлення з унікальною природою. Для організації таких турів, необхідні переліки місць, доступних для відвідування людьми з інвалідністю та іншими маломобільними групами населення. Розробляються спеціальні маршрути руху, з урахуванням тривалості перебування в дорозі, можливих зупинок та інші заходи.

- етнічний – туризм з метою знайомства, з історією, культурою, традиціями, звичаями народів. Такий туризм передбачає організацію заходів в місцях, пристосованих для людей з інвалідністю. Все більше історико-культурних об'єктів покращують свій рівень доступності та розширюють спектр послуг для людей з інвалідністю.

- сільський – туризм має на меті відпочинок в сільській місцевості, отриманні консультацій господарів по садівництву, виноградарству, овочівництву тваринництву. Для організації таких турів необхідно створити всі необхідні умови для проживання людей з інвалідністю в сільських населених пунктах.

- гастрономічний – подорожі з метою вивчення національної кухні, її особливостей і традицій.

Різноманітні види туризму можуть по-різному поєднуватися між собою. наприклад, такі види як екологічний, етнічний і гастрономічний узгоджують і доповнюють лікувально-оздоровчий. Етнічний і гастрономічний

мічний можуть стати частиною сільського туризму. Таким чином, реалізація різних адаптованих заходів призведе до розвитку різноманітної і складної туристичної індустрії, можливості якої в поєднанні з туристичними ресурсами дозволять сформувати конкурентоспроможний туристичний продукт для людей з інвалідністю [2].

Список використаних джерел

1. Абдулхайров А. З. Потенциал и перспективы инвестирования в туристско-рекреационную отрасль Республики Крым. *Современные проблемы сервиса и туризма*. 2015. № 1. С. 44–51.
2. Козюра Е. Р. Разработка адаптированной экскурсионной программы для лиц с ограниченными возможностями здоровья «Томск без границ». Национальный Исследовательский Томский Государственный Университет Факультет физической культуры Кафедра спортивно-оздоровительного туризма, спортивной физиологии и медицины. 2019. С. 125.
3. Межова Л. А., Летин А. Л., Луговская Л. А. Теория и практика организации инклюзивного туризма в России и зарубежом. *Современные проблемы науки и образования*. 2015. № 1–1. URL: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=17354>
4. Новикова Н. Г., Кортуннов В. В., Краснова О. Н. и др. Создание благоприятной туристской среды для клиента с особыми потребностями *Современные исследования социальных проблем (электронный научный журнал), Modern Research of Social Problems*. 2015. № 9(53). С. 135–151.
5. Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні: Закон України від 6.10.2005 р. № 2961-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15#Text>
6. Про туризм: Закон України від 15.09.1995 р. № 324/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-вр#Text>

Марія Моторна

СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ СТУДЕНТІВ – МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Формування професійної спрямованості майбутніх соціальних працівників в системі вищої освіти виступає найважливішою складовою їх професійного становлення. В умовах реалізації процесу становлення фахівця в системі вищої освіти спостерігаються протиріччя між вимогами, що пред'являються до діяльності соціального працівника, і рівнем